

SCOOPY-DOO!

CAZUL MONSTRULUI DE LA TELEVIZIUNE

de James Gelsey

CORINT JUNIOR
— 2017 —

SUTE DE CLĂTITE

E o zi frumoasă, cu soare, și ești în drum spre *Sute de clătite*, pentru masa de prânz. De obicei nu mănânci clătite la prânz, dar în cazul ăsta nici nu obișnuiești să te întâlnești la masă cu Scooby-Doo și prietenii lui. Așa că ești dispus să faci o excepție, fiindcă știi că va merita.

Chiar dacă n-ai mai fost niciodată acolo, recunoști imediat restaurantul. E în formă de teanc de clătite – un teanc mare, mare de tot de clătite. Echipa Mistere SRL te așteaptă afară.

— Hei! strigă Fred. Ai reușit să ajungi!

— Hai să intrăm, zice Shaggy. Eu și Scooby suntem, de pildă, morți de foame.

Zâmbești, fiindcă știi că Scooby și Shaggy sunt *tot timpul* morți de foame.

Urmezi gașca spre un separeu și vă așezați. O chelneriță îți înmânează un meniu foarte mare.

— Frate, n-am mai văzut niciodată până acum atâtea feluri de clătite, suspină Shaggy. Ia uite, Scoob. Au chiar și clătite cu cremă de nucă de cocos!

— *Rechhh!* zice Scooby.

— Ce zici de covrigi înveliți în ciocolată și tartă de clătite cu unt de arahide? sugerează Shaggy.

Scooby se gândește o clipă și apoi scutură din cap.

— Scooby, aici există, de pildă, peste o sută de feluri de clătite, zice Shaggy. *Trebuie* să fie unul care-ți place.

— *Ruh-uh*, zice el.

— Păi, atunci, ce fel de clătite vrei, Scooby? întreabă Daphne.

— *Rătite Rooby Rack!* zice Scooby rânjind.

— Foarte amuzant, Scooby, zice Velma. Dar nu cred că pot să facă clătite cu Scooby Snacks. Poate ar trebui să-i cerem chelneriței o sugestie.

Chelnerița vine și Fred o întreabă ce le recomandă.

— Păi, tipul ăla care e critic culinar pentru Canalul trei se dă pur și simplu în vânt după clătitele noastre cu afine și miere de nuci, zice chelnerița.

— O, nu, zice Shaggy. Nu mănânc nimic din ce are de-a face cu oamenii din televiziune.

Daphne tocmai ți-a văzut privirea nedumerită de pe chip.

— Nu te lua după Shaggy, zice ea. Încă e un pic speriat de la ultimul nostru caz, care a avut loc la un post de televiziune.

— A fost și un caz destul de greu, adaugă Fred. Chiar am fi putut să ne folosim de ajutorul tău.

— Am o idee, zice Velma. Ce-ar fi să citești Caietul nostru cu indicii și să vezi dacă poți să rezolvi asta de unul singur?

Dai din cap aprobator cu emoție.

— Ar fi grozav! exclami.

Daphne își deschide poșeta și îți înmânează o mică agendă.

— Uite, zice ea. Cred că am luat notițe destul de bune. Dar, pentru orice eventualitate, am mai adăugat câte ceva, ca să-ți fie de ajutor.

— Când vezi semnul ăsta 👁️ 👁️, înseamnă că tocmai am găsit un suspect, explică Velma.

— Și o 🔍 îți arată că ai găsit un indiciu.

— Chiar o să-ți punem câteva întrebări între timp, ca să te ajutăm să-ți organizezi notițele în propriul caiet cu indicii, propune Fred.

— Pot să iau comanda? întreabă chelnerița.

Toată lumea se uită și vede că Shaggy și Scooby nu sunt nici pe departe hotărâți.

— Dar, Scoob, dacă luăm clătite cu chipsuri de ciocolată și banane, n-o să mai avem loc pentru clătitele cu praline crocante și pepene verde, zice Shaggy.

— Mai avem nevoie de câteva minute, vă rog, îi zice Daphne chelneriței.

— Nu te grăbi, îți zice Velma. Se pare ca o să stăm aici pentru o vreme.

Deschizi caietul cu indicii și începi să citești *Cazul Monstrului de la televiziune*.

Însemnarea 1 din caietul cu indicii

Digby Rostow, proprietarul Canalului opt, ne-a invitat la postul său de televiziune. Unchiul meu e prieten cu el, iar când domnul Rostow a început să primească scrisori misterioase, a propus să ne sune.

Proprietarul postului a urmat sfatul unchiului meu.

A sunat și ne-a spus că era îngrijorat că cineva avea să-i facă probleme la postul de televiziune.

Când am ajuns, recepționera ne-a trimis direct în biroul domnului Rostow. Am străbătut un hol cu un perete de sticlă. Acesta dădea spre toate studiourile de televiziune ale Canalului opt.

Unul era pregătit pentru știri și altul era amenajat pentru o emisiune culinară.

Exista chiar și un platou care semăna cu o uriașă cameră de joacă, unde un bărbat în costum și cu cravată dansa cu o mătură.

Când am ajuns la biroul domnului Rostow, ușa era larg deschisă. A fost greu să nu auzim cearta din interior.

— Nu-mi pasă cât oferi, tot nu vând postul, a zis furios domnul Rostow.

— Chiar acum mă uit la știrile de pe Canalul opt, Digby. Chiar crezi că mobilierul

